

Bruksela, dnia 27 listopada 2008 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Notatka nr 46/2008

Inicjatywy i raporty Komisji Europejskiej

(wybrane)

1. SWOBODNY PRZEPLYW PRACOWNIKÓW - ma pozytywny wpływ na europejską gospodarkę

Opublikowane 18 listopada sprawozdanie Komisji Europejskiej dowodzi, że pracownicy przemieszczający się, pochodzący z państw, które przystąpiły do UE w 2004 i 2007 roku, nie tylko nie doprowadzili do poważnych zakłóceń na rynkach pracy państw członkowskich, ale wywarli pozytywny wpływ na ich gospodarki. Pracownicy z ośmiu nowych państw członkowskich, a także z Bułgarii i Rumunii, wnieśli znaczący wkład w stały wzrost gospodarczy nie wypierając pracowników lokalnych ani nie powodując obniżenia poziomu ich wynagrodzeń. Tak dla UE jako całości, jak i dla większości poszczególnych państw, przepływ pracowników miał ograniczony zasięg, w zestawieniu z wielkością rynków pracy oraz napływem imigrantów z państw spoza UE.

„Prawo do pracy w innym kraju jest jedną z podstawowych wolności obywateli UE. Przemieszczający się pracownicy przenoszą się tam gdzie czeka na nich praca, a gospodarka na tym korzysta” powiedział **Vladimír Špidla**, komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i równości szans, i dodał: „Wzywam wszystkie państwa członkowskie do rozważenia, czy w obliczu przedstawionych dzisiaj faktów nadal istnieje potrzeba istnienia czasowych ograniczeń swobodnego przepływu. Zniesienie ograniczeń już teraz nie tylko ma sens z gospodarczego punktu widzenia, ale pomogłoby także ograniczyć problemy, takie jak niezadeklarowane zatrudnienie i fikcyjne samozatrudnienie.”

Według omawianego sprawozdania przemieszczający się pracownicy z Bułgarii, Rumunii i UE-8 w znaczący sposób przyczynili się do stałego wzrostu gospodarczego na przestrzeni ostatnich lat, wypełniając luki istniejące na rynku pracy bez odwoływania się do opiekuńczości państwa. Równocześnie niewiele faktów wskazuje na to, by pracownicy z nowych państw członkowskich wypierali pracowników lokalnych lub powodowali znaczne obniżenie ich wynagrodzeń, także w krajach o największym napływie pracowników, choć na niektórych obszarach zaistniały przejściowe problemy związane z dostosowaniem do nowej sytuacji.

Statystyki państw członkowskich dotyczące ludności oraz dane badania na temat siły roboczej wykazują, że średnio udział obywateli państw, które przystąpiły do Unii w 2004 r. (UE-10), żyjących w państwach UE-15, wzrósł z 0,2% w 2003 r. do 0,5% pod koniec 2007 r. W tym samym okresie liczba Bułgarów i Rumunów żyjących w UE-15 wzrosła z 0,2% do 0,5%.

Większość przemieszczających się pracowników z nowych państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 r., głównie z Polski, Litwy i Słowacji, osiedliła się w Irlandii i Zjednoczonym Królestwie, podczas gdy najważniejszymi krajami docelowymi Rumunów były Hiszpania i Włochy. Natomiast za wyjątkiem Irlandii, niedawna imigracja obywateli państw niebędących członkami UE zdecydowanie przewyższyła, będący następstwem rozszerzenia, przepływ pracowników z nowych do starych państw członkowskich. Zgromadzone dane wskazują także, że wielu przemieszczających się pracowników UE przenosi się do innego państwa członkowskiego tymczasowo, ale nie zamierza pozostać tam na stałe.

Wobec aktualnych wydarzeń gospodarczych prawdopodobne jest, iż możliwy spadek zapotrzebowania na pracowników zmniejszy ich przepływ w UE. Ostatnie spowolnienie gospodarcze doprowadziło już w niektórych krajach do znacznego zmniejszenia liczby nowych wjazdów, i równoległe do wzrostu liczby powrotów. Jest to oznaka naturalnych zdolności samoregulacyjnych swobodnej mobilności pracowników i wnoszonej przez nią, a jakże potrzebnej, elastyczności: pracownicy udają się tam, gdzie istnieje na nich zapotrzebowanie i wielu z nich przenosi się ponownie, gdy warunki zatrudnienia stają się mniej korzystne.

Sprawozdanie uzupełnia bardziej szczegółowa analiza mobilności w obrębie UE będącej rezultatem rozszerzenia zawarta w sprawozdaniu Komisji „Zatrudnienie w Europie 2008”.

- **Kontekst**

Zgodnie z traktatem o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, tak zwana pierwsza faza obowiązywania ustaleń przejściowych, w czasie której państwa członkowskie mogą czasowo ograniczyć swobodny dostęp pracowników do swoich rynków pracy zakończy się dnia 31 grudnia 2008 r. Do tego czasu państwa członkowskie muszą zdecydować, czy znoszą krajowe ograniczenia. Zostały one wprowadzone w styczniu 2007 r. przez 15 spośród 25 państw członkowskich UE (za wyjątkiem Finlandii, Szwecji, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Polski, Słowenii i Słowacji). [Bułgaria ani Rumunia nie wprowadziły analogicznych ograniczeń w przepływie pracowników w przeciwnym kierunku] Tak zwana druga faza obowiązywania ustaleń przejściowych dla UE-8 zakończy się w kwietniu 2009 r. Aktualnie 4 państwa członkowskie (Niemcy, Austria, Belgia i Dania) w różnym stopniu utrzymują ograniczenia w dostępie pracowników z 8 spośród 10 nowych państw członkowskich. Ograniczenia mogą być utrzymane po dniu 30 kwietnia 2009 r. jedynie, jeżeli istnieją poważne zakłócenia (lub zagrożenie nimi) na rynku pracy.

2. ENERGETYKA - Zabezpieczenie przyszłości energetycznej Europy: Komisja przedstawiła propozycje dotyczące bezpieczeństwa energetycznego, mechanizmu solidarności oraz racjonalizacji zużycia energii

Nowa strategia na rzecz utworzenia mechanizmu solidarności państw członkowskich UE i zachęta do inwestycji w sieci o wyższej wydajności, to elementy przedstawionej w dniu 13 grudnia propozycji Komisji Europejskiej, która uzupełnia tzw. pakiet klimatyczno-energetyczny.

Komisja Europejska przedłożyła w dniu 13 listopada br. obszerny pakiet energetyczny, który stanowi nowy impuls dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Europy, uzupełniając propozycje zawarte w pakiecie dotyczącym zmian klimatycznych, który z kolei ma zostać ostatecznie przyjęty przed końcem tego roku. Przedstawiony pakiet obejmuje nową strategię

na rzecz stworzenia mechanizmu solidarności między państwami członkowskimi oraz nową strategię w zakresie sieci energetycznych, która ma zachęcić do inwestycji w sieci o wyższej wydajności, przystosowane do przesyłu energii ze źródeł niskoemisyjnych. Częścią pakietu jest również nowy plan działań na rzecz solidarności i bezpieczeństwa energetycznego UE, w którym określono pięć obszarów wymagających podjęcia dodatkowych działań służących trwałemu zabezpieczeniu dostaw energii. Komisja wybiega również myślą w przyszłość, kierując uwagę na wyzwania, przed którymi Europa stanie w latach 2020-2050. Ponadto przedstawiono zestaw wniosków dotyczących racjonalizacji zużycia energii, który służy osiągnięciu oszczędności w kluczowych obszarach takich jak budynki oraz produkty zużywające energię, a także zwiększeniu wagi świadectw charakterystyki energetycznej i sprawozdań z inspekcji systemów ogrzewania i klimatyzacji.

Prezentując drugi pakiet Komisji w ramach strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej, przewodniczący Komisji **José Manuel Barroso** stwierdził: „Ceny energii w Unii Europejskiej wzrosły na przestrzeni ostatniego roku o średnio 15%. Import pokrywa 54% europejskiego zapotrzebowania na energię, co każdego obywatela Unii kosztuje 700 euro rocznie. Wymaga to od nas szybkiego podjęcia działań służących zmniejszeniu zużycia i uzależnienia od importu. Konieczne są inwestycje i większa dywersyfikacja. Przyjęte dziś wnioski legislacyjne stanowią jednoznaczny wyraz dążenia Komisji do zagwarantowania długoterminowego bezpieczeństwa dostaw energii i powinny umożliwić nam osiągnięcie istotnych celów w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatycznym, wyrażonych formułą «3 razy 20».”

Andris Piebalgs, komisarz odpowiedzialny za kwestie energii, podkreślił szanse związane z nowymi inwestycjami, redukcją kosztów oraz nowymi miejscami pracy: „Jak nigdy dotąd Unia Europejska zjednoczyła się celem przeciwdziałania zmianom klimatycznym, wysokim cenom energii oraz zagrożeniom dla bezpieczeństwa energetycznego. Musimy jednak zwiększyć wysiłki, stawiać sobie bardziej ambitne cele i mieć więcej odwagi, tak by uniknąć w przyszłości ryzyka zaburzeń dostaw energii. Wymusza to inwestycje, a inwestycje w sektorze energii, w tym działania na rzecz racjonalizacji zużycia, stanowią dodatkowy impuls dla naszej gospodarki, którego potrzebuje ona w obecnym, nacechowanym niepewnością okresie.”

Benita Ferrero-Waldner, komisarz ds. stosunków zewnętrznych i europejskiej polityki sąsiedztwa, powiedziała: „Bezpieczeństwo energetyczne UE wymaga położenia większego nacisku na kwestie energii w stosunkach zagranicznych Unii. Kluczowe jest zbudowanie silnych i niezawodnych partnerstw energetycznych z dostawcami, krajami tranzytu oraz innymi krajami o dużym zużyciu energii – pod tym względem zaproponowane dziś nowe przepisy dotyczące współzależności energetycznej stanowią istotny krok naprzód. Przegląd strategiczny zawiera również propozycje działań służących zwiększeniu możliwości zmobilizowania UE na rzecz wsparcia infrastruktury niezbędnej dla odbioru dostaw z krajów trzecich.”

Pierwszym priorytetem określonym w drugim przeglądzie strategicznym jest przyjęcie i szybkie wdrożenie środków umożliwiających osiągnięcie wyznaczonych przez Radę Europejską celów polityki energetycznej, tj. 20-procentowej redukcji emisji gazów cieplarnianych, 20-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w łącznym zużyciu oraz ograniczenia zapotrzebowania na energię o 20% – a wszystko to do roku 2020. Ten pakiet w zakresie zmian klimatycznych, przedstawiony przez Komisję w styczniu 2008 r., musi zostać w nadchodzących tygodniach ostatecznie zaakceptowany przez Radę i Parlament. Energia z ekologicznych i bardziej zdywersyfikowanych źródeł w połączeniu z racjonalizacją zużycia oferuje korzyści dla europejskiej gospodarki, a także z punktu widzenia zaopatrzenia w energię. Nowe przepisy

przyczynią się również do stworzenia bardziej stabilnych, spójnych i przejrzystych ram dla nowych inwestycji w sektorze energetycznym.

Drugi priorytet stanowi uwzględnienie rosnącej niepewności, co do bezpieczeństwa dostaw energii dla Europy. Nawet, jeśli cele w odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych zostaną osiągnięte, uzależnienie Europy od importu będzie prawdopodobnie wzrastać. Unia musi również ulepszyć obecne ramy polityczne, jeśli chce osiągnąć wyznaczone cele w zakresie racjonalizacji zużycia energii. Należy także wzmocnić europejskie możliwości wspólnego reagowania w sytuacjach kryzysowych.

W nowym planie działań na rzecz solidarności i bezpieczeństwa energetycznego UE Komisja określiła pięć obszarów, w których konieczne są dodatkowe działania, umożliwiające Unii wkroczenie na właściwą ścieżkę prowadzącą do zwiększenia długoterminowego bezpieczeństwa dostaw energii w przyszłości oraz do oddalenia ryzyka kryzysu dla całej UE. Konieczne jest bardziej skuteczne wsparcie dla projektów budowy potrzebnej infrastruktury. Unia musi lepiej wykorzystywać własne źródła energii, zarówno odnawialne, jak i kopalne. Więcej uwagi należy poświęcić kwestii solidarności, w tym unijnym mechanizmom na wypadek sytuacji kryzysowych, rezerwom ropy naftowej oraz różnorodnym mechanizmom reagowania na ewentualne zaburzenia dostaw gazu. Należy szybko podjąć dodatkowe wysiłki na rzecz polepszenia efektywności energetycznej.

Do osiągnięcia celów polityki energetycznej, a także do zwiększenia w tym zakresie wpływu UE na arenie międzynarodowej, przyczyni się również zwrócenie większej uwagi na kwestie energii w stosunkach zewnętrznych Unii, w tym poprzez oparcie na zasadzie wzajemnej zależności stosunków z krajami będącymi dostawcami i odbiorcami energii oraz krajami tranzytu. Szczególnie istotna będzie w tym względzie ściślejsza koordynacja między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją, jeśli chodzi o stosunki zewnętrzne w dziedzinie energii.

W ramach pakietu Komisja przedstawiła szereg dokumentów uzupełniających, w których rozwijane są powyższe kierunki działań. Na pierwszy plan wysuwa się kwestia racjonalizacji zużycia energii. Przedstawiony zestaw wniosków dotyczących racjonalizacji zużycia służy osiągnięciu oszczędności w kluczowych obszarach, takich jak budynki oraz produkty zużywające energię, a także zwiększeniu wagi świadectw charakterystyki energetycznej i sprawozdań z inspekcji systemów ogrzewania i klimatyzacji. Celem poprawy wydajności zaopatrzenia w energię Komisja przyjęła wytyczne umożliwiające upowszechnienie wytwarzania energii elektrycznej w wysokowydajnych instalacjach kogeneracji. W roku 2009 Komisja planuje dogłębną ocenę przedstawionego w 2006 r. europejskiego planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii.

Zasadnicze znaczenie dla całego pakietu ma również kwestia inwestycji. Niezbędne są idące w miliardy euro nakłady na europejskie sieci energetyczne celem wymiany przestarzałej infrastruktury i przystosowania ich do przesyłu energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych i niskoemisyjnych. W zielonej księdze poświęconej sieciom energetycznym określono sześć strategicznych inicjatyw o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa energetycznego UE: plan połączeń międzysieciowych w basenie Morza Bałtyckiego, śródziemnomorski pierścień energetyczny, odpowiednie połączenia sieci gazowych i elektroenergetycznych z Europą Środkową i Południowo-Wschodnią na osi północ-południe, sieć przybrzeżną na Morzu Północnym, południowy korytarz gazowy oraz skuteczny system dostaw skroplonego gazu ziemnego (LNG) dla Europy.

- **Kontekst**

Pierwszy przegląd strategiczny doprowadził do uzgodnienia przez Radę Europejską w marcu 2007 r. celów w zakresie europejskiej polityki energetycznej. Od tego czasu Komisja zaproponowała szereg środków służących osiągnięciu tych celów, w tym pakiet wniosków dotyczących dalszego otwarcia europejskich rynków energii (którego przyjęcie jest bliskie), strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych (mający na celu wspieranie ekologicznych technologii), nowe środki na rzecz zmniejszenia zużycia energii przez artykuły konsumpcyjne, a także wnioski dotyczące nowych obowiązkowych wartości docelowych w odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych oraz emisji gazów cieplarnianych. W marcu 2007 r. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przedłożenie zaktualizowanego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej na początku 2009 r. Przyjęte 13 listopada propozycje legislacyjne stanowią odpowiedź na wniosek Rady.

Pozostałe informacje, opracowania i raporty dotyczące omawianej propozycji KE (w języku angielskim) znajdują się na stronie KE poświęconej energetyce:

http://ec.europa.eu/energy/strategies/2008/2008_11_ser2_en.htm

3. RYBOŁÓWSTWO - Komisja proponuje radykalną zmianę ram prawnych kontroli rybołówstwa

14 listopada Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący nowego rozporządzenia Rady przekształcającego unijny system kontroli rybołówstwa. W jego wyniku powstałby całkowicie zmodernizowany system inspekcji, monitorowania, kontroli, nadzoru i egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), obejmujący wszystkie etapy łańcucha rynkowego – od połowu do detalisty. Wprowadzenie ujednoczonych procedur inspekcji i wyższych standardów powinno zapewnić jednakowe wdrożenie polityki kontroli rybołówstwa na poziomie krajowym, przy jednoczesnym poszanowaniu różnorodności i właściwości różnych flot. Przewidziano środki mające na celu wspieranie kultury przestrzegania prawa w całym sektorze, w tym uproszczenie ram regulacyjnych oraz wprowadzenie ujednoczonych i odstraszających sankcji. Zostaną również rozszerzone możliwości Komisji w zakresie interweniowania na rzecz skutecznego wdrażania przepisów WPRyb przez państwa członkowskie oraz ich egzekwowanie. Ogólnie rzecz biorąc, dzięki nowym przepisom zostaną uproszczone i zrationalizowane wszystkie aspekty kontroli i monitorowania działalności połowowej.

Unijny komisarz ds. gospodarki morskiej i rybołówstwa, Joe Borg, stwierdził, że „Kontrola i egzekwowanie limitów połowowych musi być podstawą wspólnej polityki rybołówstwa. Niestety, jest to obecnie nasza pięta achillesowa, podważająca wiarygodność wszystkich innych podejmowanych przez nas środków zarządzania. Komisja i Trybunał Obrachunkowy zdiagnozowały ten problem: w swoim wniosku Komisja przedstawiła sposoby jego rozwiązania. Przyszłość zrównoważonego rybołówstwa wymaga, aby nieskuteczny, kosztowny i złożony system został zastąpiony systemem, który rzeczywiście może przynieść dobre rezultaty. Uważam, że wniosek dostarcza wszystkim zainteresowanym stronom narzędzi, jakich potrzebują oni do wykonywania swojej pracy.”

- **Kontrola i monitorowanie działalności połowowej**

W ramach nowego systemu kontroli wszystkie państwa członkowskie muszą kontrolować działania w obrębie całego łańcucha produkcji, włącznie z wyładunkiem, przetwórstwem, przewozem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa. Należy rozszerzyć wykorzystanie nowoczesnych technik kontroli, takich jak satelitarny system monitorowania statków, elektroniczny dziennik połowowy i elektroniczne raportowanie danych dotyczących połowów. Zostanie również wprowadzony kompleksowy system identyfikowalności produktów rybołówstwa, dzięki któremu można będzie prześledzić drogę wszystkich ryb i produktów rybołówstwa w obrębie całego łańcucha rynkowego. Środki takie jak analiza ryzyka, kierująca działania kontrole tam, gdzie są one najbardziej wydajne, oraz kompleksowe kontrole krzyżowe wszystkich właściwych danych przyczynią się do zwiększenia skuteczności kontroli.

Inne nowe zagadnienia objęte wnioskiem to monitorowanie przez państwa członkowskie niektórych kryteriów służących do zarządzania flotą, takich jak zdolność połowowa i moc silnika. Opracowano ogólne standardy dla szczególnych środków kontroli mających zastosowanie do planów odbudowy zasobów i planów wieloletnich, morskich obszarów chronionych i odrzutów. Wprowadzony zostanie również nowy program obserwacji i wykrywania statków.

- **Uprawnienia do inspekcji**

W przedstawionym wniosku rozszerzono zakres inspekcji dla krajowych inspektorów ds. rybołówstwa, ponieważ zezwolono, aby inspekcje statków rybackich odbywały się poza wodami lub terytorium przeprowadzającego inspekcję państwa członkowskiego. Będą również możliwe niezależne inspekcje prowadzone przez podlegających Komisji inspektorów ds. rybołówstwa bez uprzedniego powiadomienia zainteresowanego państwa członkowskiego.

- **Sankcje**

We wniosku proponuje się wprowadzenie w całej UE ujednoliconych odstraszących sankcji, uwzględniających wartość ekonomiczną danych połowów. Inną znaczącą innowacją zawartą we wniosku jest system punktów karnych za popełnione naruszenie przepisów dla kapitanów, armatorów lub posiadaczy zależnych zezwolenia połowowego, co mogłoby ostatecznie doprowadzić do automatycznego odebrania im zezwolenia w przypadku popełnienia określonej liczby wykroczeń. Przewiduje się również środki kierowane przeciw państwom członkowskim, które nie przestrzegają przepisów WPRyb powodując szkody dla stad ryb. Takie środki obejmują także możliwość zawieszenia lub zmniejszenia pomocy finansowej UE, zamykanie łowisk, odliczanie określonych ilości od kwot oraz odmowę transferu kwot lub ich wymiany.

- **Współpraca między państwami członkowskimi**

Rozporządzenie ustanawia system wzajemnej pomocy i systematycznej wymiany informacji dotyczących kontroli między państwami członkowskimi. Wprowadza również nowe podejście do zarządzania i udostępniania danych dotyczących kontroli za pomocą bezpiecznych krajowych stron internetowych ze zdalnym dostępem dla Komisji.

- **Organ koordynujący**

Rozporządzenie rozszerza uprawnienia Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa, dając jej możliwość uczestnictwa w jednolitym wdrażaniu nowego systemu kontroli.

W ramach WPRyb kontrola i egzekwowanie przepisów leżą w wyłącznych kompetencjach państw członkowskich. Obecny wniosek ponownie określa role Komisji i państw

członkowskich w celu uniknięcia powielania się kompetencji oraz zapewnienia możliwości wykonywania przez Komisję jej podstawowej działalności w zakresie kontroli i weryfikacji wdrażania przepisów WPRyb przez państwa członkowskie. Nowe rozporządzenie zastąpi istniejące ramy prawne ustanowione w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93.

4. ROLNICTWO - Komisja z zadowoleniem przyjmuje porozumienie polityczne w sprawie programu „owoce w szkole” o budżecie w wysokości 90 mln EUR rocznie

19 listopada Komisja Europejska z zadowoleniem przyjęła porozumienie polityczne osiągnięte na forum Rady ds. Rolnictwa w sprawie proponowanego przez nią ustanowienia unijnego programu mającego na celu bezpłatne dostarczanie owoców i warzyw uczniom. Zakup i dystrybucja świeżych owoców i warzyw w szkołach będzie opłacana z europejskich funduszy w wysokości 90 milionów euro rocznie. Kwota ta zostanie uzupełniona funduszami krajowymi i prywatnymi w tych państwach członkowskich, które będą chciały skorzystać z programu. Program „owoce w szkole” ma na celu zachęcanie młodych ludzi do wyrabiania w sobie dobrych nawyków żywieniowych, które, jak wykazują badania, utrzymują się na ogół w późniejszych latach życia. Oprócz dostarczania owoców i warzyw docelowej grupie uczniów, w ramach programu wymagać się będzie od uczestniczących w nim państw członkowskich opracowania strategii uwzględniających inicjatywy edukacyjne i inicjatywy podnoszące poziom świadomości oraz dzielenie się najlepszymi praktykami. W UE na nadwagę cierpi około 22 miliony dzieci. Ponad 5 milionów z nich cierpi na otyłość, przy czym przewiduje się, że liczba ta będzie rosła każdego roku o 400 000. Poprawa sposobu odżywiania może odegrać ważną rolę w zwalczaniu tego problemu. Program rozpocznie się wraz z początkiem roku szkolnego 2009/2010.

„Cieszę się, że Rada udzieliła wsparcia naszym planom w tak szybkim tempie,” powiedziała **Mariann Fischer Boel**, komisarz do spraw rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. „Wpojenie dzieciom jak najwcześniej właściwych nawyków żywieniowych jest niezwykle ważne, ponieważ nawyki te utrzymują się w późniejszych latach ich życia. Zbyt wiele dzieci spożywa za mało owoców i warzyw, nie zdając sobie sprawy jak są one smaczne. Wystarczy przejść się którąkolwiek z głównych ulic w Europie, by uświadomić sobie rozmiar problemów, którym musimy stawić czoła w związku z nadwagą dzieci. Teraz możemy podjąć działania, by temu zaradzić.”

Eksperti są zgodni, co do tego, że zdrowe odżywianie może odegrać ważną rolę w zmniejszaniu odsetka osób otyłych oraz zmniejszeniu ryzyka wystąpienia na późniejszym etapie życia poważnych problemów zdrowotnych, takich jak choroby układu krążenia oraz cukrzyca typu 2. Spożywanie wystarczającej ilości owoców i warzyw jest kluczem do osiągnięcia tego celu. Światowa Organizacja Zdrowia zaleca dziennie spożycie minimum 400 gramów netto owoców i warzyw na osobę. Większość Europejczyków nie osiąga tego celu, a tendencja zniżkowa jest szczególnie widoczna u młodych ludzi.

Badania wykazują, że zdrowe nawyki żywieniowe kształtują się w dzieciństwie. Osoby, które jako dzieci jadły dużo owoców i warzyw, pozostają ich dobrymi konsumentami. Osoby jedzące niewiele owoców i warzyw wykazują tendencję do niezmienniania nawyków żywieniowych i przekazują je własnym dzieciom. Badania wykazały również, że rodziny o niższych dochodach wykazują tendencję do spożywania mniejszej ilości owoców i warzyw. Z tego względu, darmowe dostarczanie tych zdrowych produktów do szkół może mieć rzeczywisty wpływ na

kształtowanie nawyków żywieniowych, w szczególności na obszarach znajdujących się w najmniej korzystnej sytuacji.

Analizy Komisji dotyczące polityki prowadzonej na poziomie krajowym oraz konsultacje z ekspertami wykazały, że korzyści płynące z programu „owoce w szkole” będą większe jeśli towarzyszyć im będą działania podnoszące świadomość oraz środki edukacyjne uświadamiające dzieciom wagę zdrowych nawyków żywieniowych. Będzie również wspierana współpraca między poszczególnymi organami krajowymi, prowadzącymi z powodzeniem programy „owoce w szkole”. Programy takie istnieją już w niektórych krajach UE w wielu różnych formach. Można jednak jeszcze zrobić o wiele

Komisja przeznacza kwotę 90 milionów euro rocznie na dostarczanie owoców i warzyw do szkół. Rządy będą mogły zdecydować, czy chcą uczestniczyć w programie. Programy będą współfinansowane zgodnie z podziałem 50/50 lub 75/25 w regionach konwergencji, gdzie poziom PKB na mieszkańca jest najniższy, jak również w regionach najbardziej oddalonych. Państwa członkowskie mogą wymagać obowiązkowego wkładu ze strony rodziców. Środki te nie będą mogły zostać wykorzystane w celu zastąpienia istniejących źródeł finansowania krajowego, lecz w celu wspierania nowych rodzajów działalności, zarówno związanych z istniejącymi programami jak i przyczyniających się do tworzenia całkowicie nowych inicjatyw. Państwa członkowskie będą mogły oczywiście dołożyć dodatkowe środki pieniężne, jeśli taka będzie ich wola. Organy krajowe będą musiały opracować strategię, dostosowaną oczywiście do krajowych preferencji, we współpracy z organami odpowiedzialnymi za opiekę zdrowotną i kształcenie oraz przy zaangażowaniu przedstawicieli branży i grup interesów.

Dzień wcześniej Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której proponował przeznaczenie 500 mln euro rocznie na ten cel. Jednak PE pełni jedynie funkcję doradczą. Podczas debaty w PE komisarz Mariann Fischer Boel obiecała przegląd funkcjonowania tego programu za trzy lata i możliwość zwiększenia poziomu jego finansowania.

5. ROLNICTWO - Powrót krzywego ogórka: Komisja pozwoli na sprzedaż „krzywych” owoców i warzyw

Przepisy dotyczące rozmiaru i kształtu owoców i warzyw przejdą do historii w wyniku głosowania państw członkowskich Unii Europejskiej nad wnioskami Komisji dotyczącymi odrzucenia specjalnych norm handlowych dla 26 rodzajów owoców i warzyw. Inicjatywa Komisji, mająca na celu odrzucenie tych norm, jest głównym elementem obecnych starań ukierunkowanych na usprawnienie i uproszczenie unijnych przepisów oraz ograniczenie biurokracji. Dla 10 rodzajów owoców i warzyw, w tym jabłek, truskawek i pomidorów, dotychczasowe normy handlowe będą utrzymane. Jednak nawet w przypadku niezgodnych z normami produktów należących do tej 10-tki, państwa członkowskie po raz pierwszy będą mogły pozwolić na ich sprzedaż w sklepach. Warunkiem będzie oznaczenie takich produktów etykietą pozwalającą na odróżnienie ich od produktów klasy „ekstra”, klasy I i klasy II. Inaczej mówiąc, nowe przepisy pozwolą władzom krajowym na dopuszczenie do sprzedaży wszystkich owoców i warzyw, niezależnie od ich wielkości i kształtu.

„Dla krzywego ogórka i bulwiastej marchewki to początek nowej epoki”, powiedziała **Mariann Fischer Boel**, komisarz ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. „To konkretny przykład działań na rzecz ukrócenia zbędnej biurokracji. Po prostu nie ma takiej potrzeby, aby tego typu sprawy były regulowane na poziomie UE. O wiele lepiej będzie, jeśli pozostawimy

to podmiotom działającym na rynku. Przy obecnych wysokich cenach żywności i ogólnych trudnościach ekonomicznych, konsumenci powinni mieć możliwość wyboru spośród jak najszerszej gamy produktów. Wyrzucanie zupełnie dobrych produktów tylko dlatego, że mają „niewłaściwy” kształt jest bez sensu.”

W trakcie zeszłorocznych negocjacji nad reformą wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, Komisja zobowiązała się do ograniczenia zbędnej biurokracji poprzez zniesienie norm handlowych dla tego sektora. 26 produktów, dla których, dzisiejsze głosowanie oznacza zniesienie norm, to: morele, karczochy, szparagi, bakłażany, awokado, fasola, brukselka, marchew, kalafior, czereśnie, cukinia, ogórki, grzyby uprawne, czosnek, orzechy laskowe w łupinie, kapusta, por, melony, cebula, groszek, śliwki, seler naciowy, szpinak, orzechy włoskie w łupinie, arbuzy oraz cykoria liściowa.

Wnioski Komisji przewidują utrzymanie norm handlowych dla następujących 10 produktów, które stanowią 75% handlu UE: jabłka, owoce cytrusowe, kiwi, sałata, brzoskwinie i nektaryny, gruszki, truskawki, słodka papryka, winogrona stołowe i pomidory. Jednak również i te produkty mogą zostać zwolnione przez państwa członkowskie z obowiązku przestrzegania norm pod warunkiem, że będą opatrzone odpowiednią etykietą. Praktycznie oznacza to, że np. jabłka, nawet jeśli nie spełniają norm, mogą być sprzedawane w sklepie, jeżeli byłyby opatrzone etykietą, na której widnieje „produkt przeznaczony do przetworzenia” lub inne równoznaczne sformułowanie.

Komisję czeka teraz oficjalne zatwierdzenie zmian, które ze względów praktycznych wejdą w życie z dniem 1 lipca 2009 r.

6. KONSUMENTY - Komisarz Kunewa inicjuje nowy europejski program studiów magisterskich z dziedziny ochrony konsumentów

Europejska komisarz ds. ochrony konsumentów **Meglana Kunewa** uroczystie zainicjowała 19 listopada pierwszy europejski program studiów magisterskich z dziedziny ochrony konsumentów. Program studiów magisterskich będzie programem wspieranym przez UE, oferowanym na uczelniach w 13 miastach europejskich w dziewięciu państwach członkowskich: Niemczech, Francji, Hiszpanii, Belgii, Danii, Holandii, Polsce, Rumunii i Wielkiej Brytanii. Celem programu jest wprowadzenie specjalistycznego kształcenia w dziedzinie ochrony konsumentów, tak aby wykształceni specjaliści trafiający na rynek potrafili zagwarantować pełniejsze uwzględnienie interesów konsumentów w obszarze przedsiębiorczości, polityki oraz w ramach organizacji broniących praw konsumentów. Kwalifikacje zawodowe na poziomie europejskim w tej dziedzinie nadal nie istnieją. Nowy program studiów magisterskich ma na celu wypełnienie tej luki. Program studiów obejmie prawo ochrony konsumentów, analizę zachowań konsumentów i psychologię, ekonomię, marketing, technologie rozwijane z myślą o konsumentach oraz zrównoważoną konsumpcję. Przedsiębiorcy, instytucje publiczne i organizacje konsumenckie zadeklarowały już chęć zatrudniania specjalistów wykształconych w tym kierunku. Komisja Europejska aktywnie współuczestniczy w organizowaniu szkoleń z tej dziedziny i wspiera je finansowo.

Inicjując program na Uniwersytecie Haute Alsace w Colmar (Francja) komisarz Kunewa powiedziała: „Patrząc na obecną sytuację charakteryzującą się m.in. zawirowaniami finansowymi i rosnącymi cenami, nie sposób przecenić znaczenia ochrony i upowszechniania

praw konsumentów i ich interesów. Jestem zatem zadowolona, że wzmocnienie pozycji konsumenta jest obecnie trwałym elementem kształcenia na uniwersytetach europejskich”.

- **Powody uruchomienia europejskiego programu studiów magisterskich z dziedziny ochrony konsumentów**

Prawa konsumentów i ich dobrobyt mają coraz większe znaczenie, szczególnie na tle obecnej sytuacji gospodarczej, kiedy dokonywanie przez konsumentów świadomych wyborów ma dla nich zasadnicze znaczenie każdego dnia. Konsumentom potrzebują łatwego dostępu do przejrzystych informacji i profesjonalnego doradztwa, aby móc bez obaw dokonywać zakupów zarówno na rynku wewnętrznym, jak i poza granicami kraju. Ponadto pomimo znaczącego zainteresowania pracodawców zatrudnianiem specjalistów, którzy mogliby odpowiedzieć na te potrzeby, do tej pory brak było europejskiego programu studiów podyplomowych, który koncentrowałby się właśnie na sprawach konsumenckich. Ta nowa inicjatywa, która angażuje uczelnie z całej UE, ma na celu odpowiedzenie na potrzeby zarówno konsumentów, jak i pracodawców poprzez stworzenie nowej generacji zaawansowanych szkoleń, łączących wiedzę z szerokiego wachlarza tradycyjnych dziedzin nauki (od prawa po marketing i psychologię) oraz znajomość wspólnotowej polityki ochrony konsumentów.

- **Zaangażowane uczelnie**

Program studiów magisterskich będzie realizowany w 13 miastach w dziewięciu państwach członkowskich. Uczelnie podzielone zostały na trzy grupy, z których każda koncentruje się na innym obszarze (* wskazuje na uczelnie koordynującą):

- **Grupa 1: Tematyka obejmuje marketing/zarządzanie, technologie rozwijane z myślą o konsumentach, zrównoważoną konsumpcję, żywność i żywienie, badania konsumenckie, rozwój łańcucha dostaw**

- *Uniwersytet Techniczny w Monachium (Niemcy)

- Uniwersytet w Aarhus (Dania)

- Uniwersytet w Wageningen (Holandia)

- Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (Polska)

- **Grupa 2: Tematyka obejmuje zachowania konsumentów, zagadnienia prawne, relacje między przedsiębiorstwami a konsumentami**

- *Uniwersytet Haute Alsace w Miluzie (Francja)

- Katolicki Instytut Wyższych Studiów Handlowych (Institut Catholique des Hautes Etudes Commerciales – ICHEC) w Brukseli (Belgia)

- Akademia Ekonomiczna w Bukareszcie (Rumunia)

- Akademia Ekonomiczna im. Karola Adamięckiego w Katowicach (Polska)

- **Grupa 3: Tematy obejmują ekonomię, marketing, prawo i psychologię**

- *Uniwersytet w Barcelonie (Hiszpania)

- Uniwersytet w Montpellier (Francja)

- Uniwersytet w Bolonii (Włochy)

- Uniwersytet w Timișoarze (Rumunia)

- Uniwersytet Brunel (Wielka Brytania)

- **Kiedy rozpoczną się studia i jak można się na nie zapisać?**

Nowy program studiów magisterskich rozpocznie się jesienią 2009 r. (tj. w roku akademickim 2009/2010). Studenci mogą się zapisywać na studia bezpośrednio na wybranej uczelni, tak samo jak na wszystkie inne kierunki.

- **Co składa się na program nauczania w ramach tych studiów?**

Szczegółowe programy zajęć różnią się między uczelniami, realizowane będą jednak pewne kursy wspólne dla nich wszystkich: zagadnienia prawne dotyczące ochrony konsumenta, analiza zachowań konsumentów i psychologia, ekonomia, marketing, technologie z myślą o konsumentach i innowacje oraz zrównoważona konsumpcja. Studia będą trwały nie dłużej niż dwa lata, a studenci będą musieli odbyć część studiów na uczelni partnerskiej w innym państwie członkowskim. Wzajemne uznawanie tych kwalifikacji w całej UE zostanie zagwarantowane przed rozpoczęciem zajęć.

- **Jaka praca czeka na absolwentów?**

Wstępne analizy pokazują, że zatrudnianiem ekspertów w tej dziedzinie zainteresowane są duże firmy, krajowe instytucje rządowe oraz stowarzyszenia konsumentów, a także małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) w całej Europie.

- **Jak wygląda pomoc UE?**

Każda z 13 uczelni otrzyma pomoc UE na przygotowanie i poprowadzenie zajęć w wysokości 50 000 euro rocznie w ciągu trzech lat. UE sfinansuje również 260 grantów dla studentów do kwoty 3 000 euro, na łączną sumę 780 000 euro.

7. KONSUMENTY - Komisja Europejska organizuje pierwszy szczyt wysokiego szczebla UE-Chiny-USA w sprawie bezpieczeństwa produktów

17 listopada w Brukseli na pierwszym trójstronnym szczycie wysokiego szczebla w sprawie bezpieczeństwa produktów spotkali się unijna komisarz ds. ochrony konsumentów, **Meglana Kunewa**, przewodnicząca Komisji ds. bezpieczeństwa produktów konsumenckich w USA, **Nancy Nord**, oraz wiceminister chińskiego Głównego Urzędu Nadzoru Jakości, Inspekcji i Kwarantanny (AQSIQ), **Wei Chuanzhong**. Spotkanie wysokiego szczebla ma być wyraźnym politycznym sygnałem świadczącym o stanowczości wszystkich stron co do utrzymania kwestii bezpieczeństwa produktów na jednym z pierwszych miejsc międzynarodowej agendy politycznej, ze względu na to, iż otwarte rynki można budować wyłącznie w oparciu o silne i bezpieczne mechanizmy zarządzania globalnymi łańcuchami dostaw produktów.

Trójstronne spotkanie wzmocni współpracę między UE, Chinami i USA. Po pierwsze, przed spotkaniem wysokiego szczebla, komisarz Kunewa, komisarz Vassiliou oraz wiceminister Wei podpiszą zmieniony protokół ustaleń wzmacniający współpracę dwustronną między UE i Chinami w celu przestrzegania norm bezpieczeństwa produktów oraz wzmocnienia współpracy i wymiany informacji w sprawie bezpieczeństwa żywności. Następnie ustalone zostaną priorytetowe obszary działań dla trzech stron, które będą przedstawione we wspólnym oświadczeniu prasowym; wśród poruszanych kwestii znajdzie się identyfikowalność produktu, współpraca trzech stron w zakresie norm bezpieczeństwa zabawek, wymiana wiedzy specjalistycznej i wspólne działania w zakresie egzekwowania prawa. Wreszcie, ważnym tematem dyskusji będą również działania na rzecz wzmocnienia wymiany informacji między partnerami dotyczących alarmów i wycofywania produktów ze sprzedaży – w szczególności z zastosowaniem nowych przepisów USA w zakresie

bezpieczeństwa produktów, które umożliwią bardziej otwartą wymianę informacji na temat wycofywania produktów oraz produktów niebezpiecznych.

Komisarz Kunewa powiedziała: „Zaufanie jest monetą globalnej gospodarki. Nie możemy pozwolić sobie na samozadowolenie, ponieważ co tydzień pojawiają się alarmy, które przypominają nam, że nigdy nie możemy dopuścić to tego, by kwestie dotyczące bezpieczeństwa zostały usunięte z pierwszego miejsca w agendzie politycznej. Obecny szczyt wysokiego szczebla w sprawie bezpieczeństwa produktów stanowi bardzo wyraźny sygnał świadczący o stanowczości przywódców w Europie, Chinach i USA co do umieszczenia bezpieczeństwa obywateli na pierwszym miejscu agendy oraz utrzymania silnego zaangażowania politycznego w zapewnienie rygorystycznych i w pełni przestrzeganych norm na wszystkich etapach globalnego łańcucha dostaw. Zdecydowanie opowiadamy się za otwartymi i konkurencyjnymi rynkami, z wszystkimi korzyściami związanymi z cenami i wyborem, które rynki te przynoszą obywatelom, ale nigdy kosztem bezpieczeństwa.”

- **Trójstronny szczyt UE-Chiny-USA**

Ten trójstronny szczyt jest pierwszym spotkaniem przedstawicieli UE, Chin i USA na tak wysokim szczeblu, przeprowadzonym w celu omówienia kwestii bezpieczeństwa produktów, co świadczy o woli stron by ściśle współpracować w tej dziedzinie oraz wzmacnia wspólne zaangażowanie w egzekwowanie wysokiego poziomu norm bezpieczeństwa. Stworzony przez Komisję Europejską system szybkiego informowania o niebezpiecznych produktach konsumenckich (RAPEX) w ostatnich latach konsekwentnie wykazywał, że około 50 proc. towarów wycofanych z rynku UE pochodziło z Chin. Jest to związane ze znacznym napływem produktów konsumenckich pochodzących z Chin – przykładowo około 85 proc. zabawek na rynku europejskim produkowanych jest w Chinach. Jednocześnie z danych RAPEX jasno wynika, że duża liczba wycofanych produktów pochodziła z Unii Europejskiej i w USA. Bezpieczeństwo produktów stanowi przedmiot wspólnego zainteresowania i zależy od wielu podmiotów; każda ze stron musi podjąć działania, tak by zapewnić przestrzeganie i kontrolę bezpieczeństwa produktów na wszystkich etapach łańcucha dostaw, począwszy od wzoru, poprzez produkcję, aż do sprzedaży detalicznej.

- **Protokół ustaleń**

Komisarz Kunewa, komisarz Vassiliou oraz wiceminister Wei podpisali zaktualizowany i poszerzony protokół ustaleń w sprawie bezpieczeństwa produktów i żywności oraz kwestii sanitarnych i fitosanitarnych, w którym zawarto szereg konkretnych udoskonaleń, jakie udało się wypracować w ostatnich latach w ramach współpracy między UE i Chinami. Zmieniony protokół ustaleń przewiduje na przykład możliwość podejmowania wspólnych działań na rzecz egzekwowania prawa, obejmujących przeprowadzanie skoordynowanych i jednoczesnych kontroli przez UE i Chiny w poszczególnych sektorach na ich rynkach lub wśród ich producentów, tak by stwierdzić, czy przestrzegane są normy bezpieczeństwa produktów. W protokole ustaleń zaktualizowano odniesienia do systemu RAPEX-Chiny, w tym kwestię kwartalnych sprawozdań i związanych z nimi wysiłków obu stron, wymieniono ustanowione przez Komisję Europejską i AQSIQ grupy robocze ds. bezpieczeństwa produktów i żywności/kwestii sanitarnych i fitosanitarnych, a także wyjaśniono zapis o poufności związany z wymianą informacji na temat produktów niebezpiecznych. Protokół stanowi dalszy krok we współpracy między UE a Chinami, szczególnie poprzez umożliwienie Chinom bezpośredniego dostępu do systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych

produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF) w przypadku zgłoszeń dotyczących Chin. Pierwszy protokół ustaleń został podpisany w 2006 r.

8. RÓWNOUPRAWNIENIE - Komisja osiąga stały postęp w zakresie rekrutacji i nominacji kobiet

W roku 2007 we wszystkich kategoriach zatrudnienia Komisja zatrudniła więcej kobiet niż mężczyzn. Kobiety stanowiły 50,6% całkowitej liczby nominacji na stanowiska administratorów oraz 74% na stanowiska asystenckie. Postęp szczególnie widoczny jest w nominacjach na stanowiska administratorów: 54,2% nominacji na stanowiska administratorów niepełniących funkcji kierowniczych (dla porównania 44% w roku 2004), 31,5% na stanowiska kadry kierowniczej średniego szczebla (23,2% w roku 2004) oraz 35,1% na stanowiska kierownicze wyższego szczebla (12,8% w roku 2004). Jednocześnie służby Komisji starają się o podniesienie świadomości personelu, ułatwianie godzenia życia prywatnego z zawodowym oraz o zwiększenie możliwości rozwoju kariery zawodowej. Te i inne wyniki zostały dziś opublikowane w rocznym sprawozdaniu monitorującym dotyczącym „Czwartego programu działań na rzecz równości szans dla kobiet i mężczyzn w Komisji Europejskiej.”

W roku 2004 Komisja przyjęła „Czwarty program działań na rzecz równości szans dla kobiet i mężczyzn (2004-2008)” w którym zawarto następujące zróżnicowane środki:

- w odniesieniu do kariery zawodowej Komisja ustanowiła **roczne cele** w zakresie rekrutacji i nominacji kobiet na stanowiska administratorów. Cele na rok 2007 przedstawiały się następująco: 25% nowych nominacji na stanowiska kierownicze wyższego szczebla, 30% na stanowiska kadry kierowniczej średniego szczebla oraz 50% nominacji na stanowiska administratorów niepełniących funkcji kierowniczych. W roku 2007 udało się po raz pierwszy osiągnąć wszystkie cele (35,1% dla stanowisk kierowniczych wyższego szczebla, 31,5% dla stanowisk kadry kierowniczej średniego szczebla oraz 54,2% dla stanowisk administratorów). Od roku 2007 wprowadzono **środki o charakterze wiążącym**, który przyczyniły się do osiągnięcia postępu w zakresie nowych nominacji kobiet na stanowiska kadry kierowniczej średniego szczebla.
- W roku 2007 przeprowadzone zostały **badania** w celu lepszego zrozumienia, dlaczego niewielka liczba kobiet ubiega się o nominacje na stanowiska kierownicze.
- Organizowane są też sesje **szkoleniowe** dla personelu, które mają na celu rozwiązanie problemu niskiej liczby kobiet zgłaszających swoje kandydatury na stanowiska kierownicze.

Aby umożliwić lepsze godzenie życia prywatnego i zawodowego, od roku 2005 stosuje się mechanizm pozwalający na skuteczniejsze zastępowanie osób przebywających na urloпах macierzyńskich lub rodzicielskich bądź pracujących w niepełnym wymiarze godzin. Równocześnie od roku 2007 funkcjonują też nowe formy organizacji pracy, takie jak elastyczny czas pracy oraz telepraca. Przeprowadzane są ponadto działania na rzecz zwiększania świadomości, takie jak seminaria, coaching oraz szkolenia.

Pomimo odnotowanych postępów kobiety nadal reprezentowane są w niewystarczającym stopniu w kategorii administratorów, w szczególności na pozycjach kierowniczych (18,5% kobiet na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla, 20,4% kobiet na stanowiskach kadry kierowniczej średniego szczebla oraz 38,4% na stanowiska administratorów niepełniących funkcji kierowniczych w roku 2007; dla porównania w roku 2004 było to odpowiednio 12,8%, 18,3% oraz 32,5%). Poza tym problemem niewystarczającej reprezentacji kobiet Komisja będzie nadal poświęcała dużo uwagi pozostałym priorytetowym problemom dotyczącym niskiej

liczby kobiecych kandydatur na stanowiska kierownicze, powolnych zmian mentalności, kultury długich godzin pracy, a także problemowi skutecznego zastępowania personelu przebywającego na urloпах lub zwolnieniach.

W celu rozwiązania problemu niewystarczającej reprezentacji kobiet oraz podtrzymania pozytywnych rezultatów, jakie przyniosły środki o charakterze wiążącym, Komisja ma zamiar ściśle monitorować proces wdrażania środków o charakterze wiążącym oraz zapobiegać wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć w toku procedur rekrutacyjnych, opierając się na badaniach przeprowadzanych przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO). Ponadto aby ułatwić utrzymanie równowagi pomiędzy życiem zawodowym a osobistym, przeprowadzane są trzy oceny prowadzonej polityki, które powinny zakończyć się na początku roku 2009; oceny te dotyczą polityki mechanizmu zastępowania personelu na zwolnieniach lub urloпах, polityki elastycznego czasu pracy oraz polityki telepracy.

9. TELEKOMUNIKACJA - Komisja Europejska z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie obniżki cen SMS-ów w roamingu do 11 eurocentów netto od przyszłych wakacji

27 listopada ministrowie telekomunikacji krajów UE zatwierdzili obniżkę cen SMS-ów w roamingu do 11 eurocentów netto od przyszłych wakacji. Ustalenie takiej maksymalnej stawki zaproponowała we wrześniu Komisja Europejska, co doprowadzi jej zdaniem do obniżki o 60 proc. ceny wiadomości tekstowych wysyłanych z innego kraju UE. Przedstawiciel przewodnictwa francuskiego przyznał, że niektóre kraje domagają się mniejszej podwyżki, inne zaś - jeszcze większej. „Nie wszyscy się zgadzają, ale większość była za wypośrodkowaną propozycją KE”. Nieoficjalnie wiadomo, że jedynym krajem, który sprzeciwia się obniżce, są Czechy. Polska chce jeszcze większej obniżki cen.

Obecnie średnia cena SMS-ów w roamingu wynosi w UE 29 centów - nawet do 10 razy więcej niż za SMS-y krajowe. Koszty roamingu różnią się w różnych krajach i mogą wynieść aż 0,75 euro za wiadomość w przypadku podróżnych przebywających w Belgii. W Hiszpanii turysta z Niemiec może zapłacić 0,41 euro, turysta z Polski - 0,45 euro (1,50 złotych), a turysta z Łotwy - 0,70 euro.

We wrześniu KE zaproponowała ponadto wprowadzenie obowiązku sekundowego naliczania kosztów rozmów w roamingu, gdzie zdecydowana większość operatorów stosuje obecnie naliczanie minutowe. Po długich dyskusjach na poziomie ekspertów, kraje członkowskie zgadzają się na naliczanie sekundowe od 31. sekundy połączenia - tak jak proponowała KE. To oznacza, że operatorzy będą mogli obciążyć połączenie pięciosekundowe tak jak 30-sekundowe.

Propozycje KE, które musi jeszcze zaakceptować Parlament Europejski, to ciąg dalszy rozpoczętej ponad rok temu przez komisarz ds. telekomunikacji **Viviane Reding** walki z firmami telekomunikacyjnymi, stosującymi jej zdaniem zbyt wygórowane opłaty za rozmowy telefoniczne wykonywane w innym kraju. Po sukcesie, jakim było wprowadzenie pułapów opłat za rozmowy w roamingu (tzw. eurotaryfa), KE chce go powtórzyć w przypadku SMS-ów, których obywatele UE wysyłają rocznie z zagranicy 2,5 miliarda za kwotę 800 milionów euro.

27 listopada zaakceptowano również propozycję KE przewidującą dalsze obniżanie stawek za rozmowy aż do 2012 roku. Obniżka będzie następować co roku 1 lipca, czyli przed sezonem

wakacyjnych wyjazdów. Podobnie jak KE, kraje członkowskie podchodzą na razie ostrożnie do interwencji na rynku przesyłu danych w roamingu, co średnio kosztuje obecnie 5,40 euro za 1Mb (w Polsce od 2,40 do 6,10 euro). Zamiast ustalania maksymalnych stawek detalicznych, na razie KE zdecydowała się na zaproponowanie maksymalnych stawek hurtowych w rozliczeniach pomiędzy operatorami, w wysokości 1 euro za 1Mb, co powinno przełożyć się na spadek cen detalicznych. Ministrowie zatwierdzili ten pułap. Jednocześnie wprowadzili przepis, który zmusi operatorów do informowania, kiedy koszt przesyłu sięgnie 50 euro. W ten sposób każdy będzie świadom ceny, jaką płaci za ściąganie plików i będzie mógł przerwać korzystanie z usługi.¹

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska²

¹ Na podstawie artykułu Michała Kota, 24.11.2008, EuroPAP

² Na podstawie notatek prasowych PAP i Rzeczypospolitej, konferencji prasowych komisarzy oraz informacji KE.